

YTTTRANDEN

Taxeringsnämndsordförandenas Riks förbund har beretts tillfälle avgiva yttrande över en av investeringsfondsutredningen avgiven promemoria med förslag till ändringar i 1955 års förordning om investeringsfonder för konjunkturutjämning. I anledning härav får riksförbundet härmed vördsamt anföra följande.

Utredningens syfte har enligt direktiven varit att undersöka behovet av och framlägga förslag till ändringar i investeringsfondslagstiftningen i syfte att göra denna till ett mera verksamt medel i konjunkturpolitiken. En huvuduppgift har varit att pröva om de förmåner i be-

som onekligen har bestått även under de tjugo år jag varit borta från taxeringsarbetet.

Det är den absoluta isoleringen mellan de olika taxeringsnämnderna. Det saknas den samordning som vore påkallad för att taxeringen skall bliva likformig och rättvis. Det är hårda ord. Men de kan sannemligen inte förnekas. Hur ställer sig en taxeringsnämndsordförande till den deklarerant, som förklarar att det avdraget blev jag utan vidare beviljad i Lökeröd men Ni här i X-stad kan icke bevilja det?

Jag har diskuterat dessa spörsmål med mina kolleger. Vad säger de? Jo, vi gör så gott vi kan. Sedan må det bliva högre instanser förbehållet att taga ställning till dessa problem. Det vore väl ur alla synpunkter naturligt att den lägsta instansen, där personkänedom är förhärskande, kunde slutgiltigt avgöra dessa i allmänhet ringa frågor? *GAEC*

skattningshänseende som lagstiftningen erbjuder är lämpligt avvägda och i främsta rummet vilka ändringar som kunde behöva vidtagas för att stimulera företagen att använda investeringsfonderna för lagerinvesteringar.

Utredningen har till effektuerande av meddelade direktiv framlagt förslag till vissa ändringar i gällande investeringsfondslagstiftning. Såsom framgår av direktiven har konjunkturpolitiska och ej skattemässiga bedömningar varit dominerande. Riksförbundet har ur de synpunkter detsamma har att företräda icke funnit anledning till erinran mot de framlagda förslagen.

Genom remiss den 18 maj 1962 har Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund beretts tillfälle avgiva yttrande över en av föreningen Sveriges Kronokamrärer och Sveriges Häradsarkivareförening gjord framställning angående tidpunkten för avslutandet av taxeringsnämndsarbetet. Med anledning härav får styrelsen för förbundet anföra följande.

Bestämmelserna i 1956 års taxeringsförordning har berett taxeringsnämnderna ökad tid för taxeringsarbetet och denna har varit avsedd att möjliggöra för nämnderna att bättre än tidigare kunna ägna deklARATIONERNA en ingående granskning. Ansvällningen av deklaramaterialet och taxeringsnämndernas skyldighet att kommunicera med de skattskyldiga gör det svårt att minska denna tid. Visserligen är det såsom framhållits i framställningen riktigt att antalet skattskyldiga med svårbedömda inkomstförhållanden numera minskat hos de lokala taxeringsnämnderna, men inte minst i jordbruksdistrikt erfordras det oaktat ej sällan en tidsödande skriftväxling. Taxeringsarbetet i första

instans är av grundläggande betydelse för taxeringsresultatet och minskas tiden för detta arbete, kan det befaras, att den egentliga granskningen i vissa distrikt kan komma att eftersättas.

Styrelsen är väl införstådd med de lokala skattemyndigheternas bekymmer att inom föreskriven tid medhinna dem ålagda arbetsuppgifter, därest avlämnandet av deklarationsmaterialet förskjutes. Tyvärr synes en sådan förskjutning ske på vissa håll. En icke obetydlig lättnad i de lokala skattemyndigheternas arbete med taxeringsmaterialet skulle emellertid såvitt styrelsen kan bedöma vinnas, om en noggrann övervakning genom taxeringsintendenternas försorg skedde av att taxeringsnämnderna så snart som möjligt påbörjade sitt granskningsarbete och där efter noga iakttog bestämmelserna i 29 § taxeringskungörelsen om successivt avlämnande av slutbehandlade deklamationer.

Även om styrelsen måste ställa sig tveksam till en förkortning av tiden för de lokala taxeringsnämndernas avslutande av sitt arbete, anser sig styrelsen dock inte helt böra avstyrka den föreliggande framställningen. Därest garantier inte kan skapas för att taxeringsnämnderna så snart som möjligt påbörjar sitt granskningsarbete och därefter på sätt föreskrivits avlämnar slutbehandlade deklamationer, kan det för att minska de lokala skattemyndigheternas svårigheter att medhinna sina arbetsuppgifter måhända befinnas nödvändigt, att tiden för avslutandet av berörda nämnders arbete något förkortas. En sådan förkortning synes dock inte böra ske längre än till den 15, möjligen den 10 juni.

I handläggningen av detta ärende ha deltagit styrelseledamöterna Bendrik, Linderson, Nireus och Eidås.

TOR:s styrelseberättelse

Styrelsen för Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund får härmed avgiva berättelse över förbundets verksamhet för tiden från årsmötet den 28 oktober 1961 till denna dag.

Styrelsen har haft följande sammanläggning:

Ordförande: Kamreraren Axel Bendrik, Söderhamn;

V. ordförande: Kronokamreraren Elis Winnermark, Borås;

Ledamöter: Häradsskrivaren Alfred Linderson, Karlshamn, jägmästaren Sam Nireus, Hörnefors, uppbördsrevisorn Henry Eidås, Stockholm.

Suppleanter: Ingenjören Wilh. Watz, Odensala, landsfiskalen Bror Wassberg, Karlskoga, landsfiskalen Ragnar Liljeborg, Båstad.

Under verksamhetsåret har länsassessor Gustaf Åhström, Solna, fungerat såsom förbundets sekreterare och f. d. förste byråsekreteraren Erik Eriksson, Stockholm, såsom dess kassör.

För förbundets tidskrift Skattenytt har såsom redaktions- och ekonomichef fungerat f. d. häradsskrivaren Oscar Lewrö, vilken varit befullmäktigad att i alla ärenden avseende tidskriften teckna förbundets firma. Såsom fackredaktör har tjänstgjort kammarrättsrådet Hans Bylin, Stockholm.

Styrelsen har under verksamhetsåret hållit sex sammanträden samt därjämte haft åtskilliga överläggningar per telefon och brevledes.